

Всяко нѣщо, което се отнася до Спомоществованіята и Управленіето на ВЪЖЪ, ще се отправя до П. П. Тълчиленцова, а всяко нѣщо, което се отнася до Редакціята ще се отправя до Марка Д. Балабанова, Притежателъ и Съчинителъ на вѣстникъ, въ Балкананъ-Ханъ, № 57.

Писма, неосвободени отъ пощенски разноси и неподписани, не се приематъ по никакъвъ начинъ.

Испращаннѣтъ за обнародване писма или други записки не се повръщатъ назадъ.

ИЗДАВА СЯ ВСЯКЪ СЪББОТЪ.

Цариградъ, 7 Юлій, 1874.

Франція и французското народно събрание сѣ единственнѣтъ днесъ предметъ съ който се занимаватъ почти всичкѣ политически вѣстници. Версайль, гдѣто е днесъ сѣдащото на французското правителство и гдѣто засѣдаватъ народнѣтъ представители, представлява тѣ дни едно извънредно зрѣлище, къмъ което съ интересно любопытство сѣ обрънати погледы на всичкѣ политически мѣже. Отъ нѣколко время насамъ въ французското народно събрание владѣе едно необыкновенно движение, което не ще се утае, видиса, безъ да произведе по-малко или по-много важни послѣдствія относително до вътрешното политическо устройство на Франціи. Въ минжльнѣтъ сп брой, нѣтъ се по-трудихмы да опознаемъ читателнѣтъ си съ днешното състояние на французското народно събрание, като показавмы въ краткъ партитъ които го раздѣлятъ, както и началата които исповѣдватъ тѣ. Тѣмъ не ще се види, слѣдователно, чудно каго чуватъ днесъ, чи *лювийто* центръ, който е за провъзгласеніето на республикѣтъ, направилъ въ камарѣтъ едно предложение въ тойзи смисълъ, което съ 345 гласове срѣщу 341 се подложило на конституционнѣтъ называемъ комисіи да го прегледа. Това не ще каже чи республиката въ Франціи се установява тѣ дни окончателно; но това свидѣтелствува за дѣятелностъ на республиканцѣтъ и за надеждѣтъ които иматъ тѣ за успѣхътъ на цѣльтъ, която гонятъ. Отъ другъ странъ обаче всичко показва чи и другитъ партіи развиватъ еднакъвъ дѣятелностъ и пытаятъ еднакъвъ надежди за сполукѣтъ на своитъ политически планове. Самийтъ шумъ, който правятъ съ тѣхъ республиканцѣтъ, показва чи тѣ сѣ пълны съ жизненны силы. Бонапартистѣтъ особенно се намѣрватъ тѣ дни въ голѣмо движение, а нѣкои си отъ тѣхъ, разярены отъ неприличнѣтъ нападенія отправени срѣщу нѣтъ въ народното събрание отъ Г-на Гамбета, нападишли и тѣ, отъ своѣтъ странъ, на този послѣднѣтъ и му се отместили въ единъ отъ станциѣтъ въ Парижъ съ бой. Това произвело, естествено, голѣмо впечатлѣніе и дало поводъ на много живостны разискванія въ народното събрание, по това не е средство, разумѣвася, за окончателното рѣшеніе на важнѣтъ политически и правителствени въпроси. Ето защо единъ телеграфъ извѣщава чи, при тѣя недовършени смущенія на разнѣтъ партіи въ Франціи, Маршалъ Макъ-Махонъ си былъ наумилъ да направи единъ *държавенъ ударъ* (coup d'état). Тойзи телеграфъ не се потвърди до днесъ отъ другѣ, но, ако той истинствува, за първыи пѣтъ ли ще се яви въ исторіиѣтъ това събитіе: чи отъ разногласіята и отъ распритъ на двѣ страны противоположны ползувася всякога почти единъ третій?.....

Единъ въпросъ свършенъ или на свършване.

Една отъ първыи дѣлжности, съ които публично се обвѣзавмы още при основаніето на тойзи листъ, е да бждемъ искренни къмъ народа си, искренни къмъ Ексархіиѣтъ, искренни къмъ читателнѣтъ си. Нѣтъ мислимъ чи останавмы вѣрни на обѣщаніето си, вѣрни на правилото което си предпоставихмы, вѣрни на дѣлжностътъ си спрямо народътъ ни и спрямо онѣзи читающа публѣкъ, която ны отъ начало още по-

чете и насърди съ благоволеніето си. Нѣтъ не ласкавмы никого; въ точното и строго изследване на вѣстникарскѣтъ си дѣлжностъ, нѣтъ си допристигмы по нѣкогаждѣ ясно и откровенно да расправимъ предъ българскѣтъ публѣкъ за нѣкои си работи относящи се до новосъставенѣтъ нашъ Ексархіиѣ. По начало и по крѣпко убѣжденіе, нѣтъ не смѣ и не можемъ да бждемъ систематически гонители на Духовенството, отъ което праведно може много нѣщо да очаква нашъ народъ, и на което високо е вѣстникъ на значеніето и благотворително може да бжде нравственното му влияние върхъ обществото. При вѣничко това нѣтъ никога не му пощадишмы праведнѣтъ си забѣлжванія, колчимъ за това ни се представи благословна причина. Бждемъ ни поведеніе по тѣзи частъ не ще бжде различно отъ досегашното. Така сѣщо се обходихмы нѣтъ и спрямо вѣнички онія, които зематъ какъвъ-либѣ образъ участіе въ управленіето на нашѣтъ Ексархіиѣ, сѣдбината на който е толкозъ много присърдце на вѣнички ни. Непогръшнѣмостъта не е свойство човѣческо, но споразумѣніето е плодъ на искренностътъ, и въ всякій случай, откровенното и серіозното разискване на въпроси, които се касаятъ до общиѣтъ интересъ, е една дѣлжностъ за всякъ единъ публѣкъ който се е наелъ да просвѣщава публѣкното мнѣніе въ едно общество. Нищо по вредително нѣтъ по гибелно отъ самооблѣженіето, частно или общо. Едно отъ първыи условія за напредѣкътъ на единъ народъ е оцѣненіето на дѣйствителното му положеніе въ обществото.

Само враговетъ му могатъ да иматъ интересъ да го обмѣватъ разнообразно, да го осамотѣватъ отъ всякъ странъ, и да му представляватъ работитъ съвѣтъ другоако отъ каго сѣ си тѣ сами по себе. Бляскѣтъ и бликавитѣ представлѣния прельцаватъ очитъ и често възпалѣватъ чувства преходны; но само истинната и тихата свѣтлина за строгитъ разумъ съгрѣва постоянно човѣческитъ общества и ги упѣтва къмъ по добры щастія. Наша дѣлжностъ е была всякога да кажемъ публично и откровенно онова, което смѣ мислили и чувствували за нашитъ работи. При вѣничко това, нѣтъ никога не пропунахмы ни единъ случай да защитимъ законно и прилично нашето народно дѣло, колчимъ ни се даде поводъ за това. Свидѣтелство на словата ни сѣ тѣя сѣщитѣ стѣлнове на листѣтъ ни, въ които днесъ се обнародвато настоящитъ размисленія. Было по некувеното и хитро подновяване на уніятското движение въ единъ частъ отъ нашето отечество, было по въпросѣтъ за наченѣлото вече днесъ приспособленіе на десятиѣтъ членъ, което предизвика въ грѣдѣнтѣ орѣганы дѣлги и сѣрдитѣ статіи, нѣтъ посвѣтихмы не веднаждѣ и дваждѣ единъ голѣмъ частъ отъ листѣтъ си за оборване на противнѣтъ мнѣніи. Нѣтъ направихмы това не съ съ шумъ и съ осѣбрленія, които не доказватъ нищо и никого не убѣждаватъ, но съ ясны и хладнокрѣвны разсѣжденія, единственнѣтъ способни ако не да рѣшатъ, то поне да освѣтятъ до нѣкадѣ разсѣкваннѣтъ предметъ. Тойзи начинъ на серіозното разискване въ печатѣтъ намѣри одобрителенъ отзывъ въ публѣкѣтъ, която ны чете. Това е за насъ най-голѣмото възнаграждение. Както и да е, при вѣничкѣтъ ни разискванія по вѣничкѣтъ, тѣтъ да кажемъ, политикъ на нашѣтъ Ексархіиѣ, нѣтъ никога не пропунахмы случаятъ да подложимъ подъ обмыслено сѣжденіе и вътрешнѣтъ въпроси, като смѣ увѣрени чи вѣничкото благоденствіе на едно кое-либѣ общественно установленіе зависи найпаче отъ доброто му вътрешно устройство.

Единъ отъ въпросѣтъ които ны достатъчно занеха по тѣзи частъ бѣше и въпросѣтъ по *заплатѣтъ* на новоопредѣленнѣтъ Ексархіиѣ съ вѣстници. Помнятъ безъ съмнѣніе читателнѣтъ ни размисленіята които представихмы другъ по тойзи въпросъ, имуци предъ видъ общиѣтъ народенъ интересъ въ днешнитѣ найпаче обстоятелства. На тѣя размисленія нѣтъ можѣхмы да приложимъ тогава и други еще; прекъснахмы ги обаче съ пълнѣтъ надеждѣ чи и представенѣтъ вече бѣха достатъчни да хвърлятъ нуждѣтъ свѣтлинѣ върху предлежащитъ въпросъ. Днесъ сѣщитѣ въпросъ се подновява подъ другъ

видъ. Това заслужа вниманіето на вѣнички онія, които иматъ присърдце интересъ на народѣтъ, и на онія, които чистосърдечно се грижатъ не какъ да извѣчатъ отъ Ексархіиѣтъ нѣкоякъ полъжъ за себе си, но какъ да ползуватъ бѣднѣтъ Българскій народъ посредствомъ Ексархіиѣтъ, която е плодъ на потѣтъ му и рожба на постоанството му, и която нѣтъ прилично е нѣтъ праведно е да остане за него проста една и гола дума. Нека побързамъ при вѣничко това да приложимъ чи гласѣтъ на благоразуміето по тойзи въпросъ не остана гласъ *вопиющаго въ пустыни*. Еше въ минжльнѣтъ си брой нѣтъ споменахмы мимоходомъ чи единъ отъ почитаемѣтъ членове на Ексархіиѣскитъ свѣтъ, онъ-зи особено кой-то самъ може да има нѣкоякъ по-малко или по-много праведнѣтъ претенциѣ на едно обезщетеніе за свѣтъничеството си, яено се произнесълъ противъ мнѣніето да се плащатъ свѣтъничѣтъ. Това въ вѣничко отношеніе достопохвално поведеніе на тойзи почитаемъ членъ има толкозъ по-голѣмъ тяжестъ, колкото той бѣше единъ отъ онія представители въ народнѣтъ съборъ, които зеха едно по дѣлтелно участіе въ разискваніето на Уставѣтъ, и е, слѣдователно, въ състояние да оцѣни отъ всякій другѣ по-добрь духъ, който въодушевляваше онъ-зи съборъ, когато стана дума за плащаніето на Ексархіиѣскитъ свѣтъничѣтъ, избранни вѣнички съ ПЪЛНО ВЫШЕГЛАСІЕ, четири отъ епархіитъ и двама отъ Цариградъ. Съ радостъ се научаваме чи мнѣніето на казаннѣтъ достопочитаемъ свѣтъникъ се сподѣлило найпослѣтъ и отъ нѣкои си другѣ почитаемы членове на Ексархіиѣскитъ свѣтъ. Това имъ прави голѣмъ честъ, и нѣтъ смѣ щастливы да запишемъ това тѣхно рѣшеніе въ тѣя стѣлнове на листѣтъ си, въ които другъ пѣтъ си позволахмы пространно да разсѣкамъ тойзи въпросъ и да наречемъ службѣтъ въ Ексархіиѣскитъ свѣтъ службѣ *почетнѣ* какъвто службы има навсякъдѣ въ вѣничкѣтъ общества и въ всичкѣтъ народы. При вѣничко това, станѣлото рѣшеніе въ Ексархіиѣскитъ свѣтъ не было еше, ни казватъ, окончателно нѣтъ обязательно за вѣнички. Въпросѣтъ за нѣкои си *награды*, който дѣйствително бѣшея подигналъ презъ денесъ и за който мимоходомъ споменахмы нѣщо въ листѣтъ си, не намѣрихъ, ни увѣрѣватъ, добрь приѣмъ, и той се счита като изгнѣналъ поне за сега. Но мнѣніето да се плащатъ само нѣкои членове отъ свѣтътъ като по-несвѣтостелны отъ другитъ се намѣрва еше подъ разискване. Тѣзи частъ на въпросѣтъ, нѣтъ да ѣмъ рѣшимъ нѣтъ тука съ перото си. При вѣничко това, нека почитаемѣтъ членове отъ свѣтътъ ни позволятъ да направимъ единъ самъ бѣлѣжъ. Ако тѣ вѣстникъ намѣрѣтъ за благословно и за необходимо, въ праведното всякога предположеніе чи Ексархіята има потребнѣтъ за това средства, да се плащатъ нѣкои си отъ събратіята имъ пришли въ несвѣтостелно да даватъ безплатно наставленіята си за доброто на народѣтъ, то, въ великій случай, добро е и праведно е да се опредѣли качеството въ което ще се плащатъ тѣ, защото цѣлътъ си приѣме началото чи свѣтъничѣтъ пѣтъ да се плащатъ, логическо е да се узнае въ какво качество ще иматъ мѣсячнѣтъ заплатѣ само нѣкои си членове. Това не е едно просто и суетно словопрѣніе. Това има практически послѣдствія за по натѣтъ въ финансовото управленіе на нашѣтъ Ексархіиѣ, и въ всякій случай точността не е никога вредителна. Както и да е время е вече, мислимъ, да се даде край на тѣя въпроси и дѣйствуещитъ лица по церковното ни управленіе да се заловятъ серіозно съ устройството на Ексархіиѣтъ. Ето ни вече днесъ съ цѣлы осемнаесѣтъ епархіи управлявани вѣнички отъ 16 народны-настыри и отъ двама епископы. Ето ны вече и въ постепенното и дѣйствителното приспособленіе на многочисленнѣтъ десѣтъ членъ. Охридъ, Пловдивъ и Търново окончателно вече принадлежатъ на българскѣтъ Ексархіиѣ. Но вѣнички пытаятъ: казала ли се е съ това послѣдната дума за нашето народно устройство въ церковно отношение, и българскѣтъ народъ нѣтъ ли да чака нѣщо повече отъ трудовѣтъ и отъ жертвѣтъ които направя той да докара работитъ до днешното положеніе?...

Годишнитѣ спомоществованія за вѣтрѣ въ Държавѣтъ сѣ пѣтъ (5) бѣлы меджидіета, а за на вѣтъ отъ Държавѣтъ се притурятъ пощенскитъ разноси. Спомоществованіето за пѣтъ мѣсецы е двѣ и пол. (2 1/2) бѣлы меджидіета. Всяко спомоществованіе се предплаща.

За извѣстіята и за други частны помѣстванія ще се плаща по 2 гр. на реда.

Спомоществованіята започнуватъ отъ 12 Януаріи и 12 Юліи.

ВЪНИШНИ НОВИНЫ.

По съединеніето на Църквитѣ.

Нѣтъ и другъ пѣтъ говорихмы въ листѣтъ си за стараніята, които ставатъ въ Россіи отъ едно общество за съединеніето на христіанскитъ църкви, особенно за сношеніята на това общество съ называемѣтъ *Старокатолици*, онія, сирѣчь, католици които, слѣдъ провъзгласеніето на папскѣтъ непогрѣшнѣмостъ на 6/18 Юлій 1870, не рачиха да припознаятъ тѣзи непогрѣшнѣмостъ и съставиха, особенно въ Германіиѣ, едно отдѣлно църковно общество, което и званично вече се припозна отъ гражданскѣтъ власть, и днесъ има и свой особенъ архіепископъ. Слѣдующето изложеніе на дѣлата на Петербургското отдѣленіе отъ дружеството на любителѣтъ на вѣтроисповѣдното просвѣщеніе, си прочело въ общото му послѣдне годишно събрание отъ главнѣтъ му писаръ Г-на Александра Кира. Нѣтъ го привождамъ въ листѣтъ си да видятъ читателнѣтъ ни каква дѣятелностъ се развива отъ странъ на образованнѣтъ църковны мѣже помяжду Англичанѣтъ, Нѣмцѣтъ и Русскѣтъ за едно възможно споразумѣніе поне по полето на христіанскѣтъ науки, когато членовѣтъ на други нѣкои си духовества показватъ по тѣзи частъ едно ледено равнодушіе и се занимаватъ съ всяко друго нѣщо освѣтъ съ религіиѣтъ, на който се казватъ служители!

«Ваше Высочество! Почитаемѣтъ господа! Дѣйствіята на дружеството за религіозното просвѣщеніе се отнасятъ, както е извѣстно вамъ, до двѣ части, които сѣ тѣсно свързаны помяжду си, по които могатъ да се разгледаатъ независимо една отъ другъ. Отъ тѣя двѣ части едната се отнася до нашитъ сношенія съ западнѣтъ Европѣ а найпаче съ Старокатолицѣтъ, а другата има за предметъ точното изученіе на въпроси които се касаятъ до православнѣтъ църкѣвъ.

Въ словата, съ които се свършваше минжлото лѣто изложеніето на Дружеството, изражавашея голѣма надежда за благополучното напредованіе на нашитъ сношенія съ Старокатолицѣтъ. Днесъ като гледамы на послѣдствіята, до които смѣ пристигнали, можемъ съ убѣжденіе да кажемъ чи нѣтъ не смѣ были никакъ изгнѣнны въ нашитъ предположенія и надежди. Дѣлото има за основъ здравы начала, и то е влѣзло вече въ добрь и правилнѣтъ пѣтъ; за да сѣднѣтъ обаче както треба за сполученнѣтъ послѣдствія, а особенно, за да можемъ да вървимъ редовно и за напредъ, потребно е да опредѣлимъ положеніето и на самитъ Старокатолици. Разны мнѣніи владѣятъ въ западнѣтъ Европѣ за предпріятіето на Старокатолицѣтъ и мнозина се пытаятъ често да ли зданіето, което се трудятъ да въздигнатъ тѣ, има здравы и безопасны основи. Нѣкои си, а найпаче онія които иматъ снѣпатѣкъ къмъ това движеніе, мислятъ чи дѣлото е достигнѣло въ единъ такъвъ пѣтъ, който води направо къмъ гибельтъ: въ единъ пѣтъ на *правителствено настоятелство и управително поддржаніе*, приносено отъ Прусското правителство. «Вѣничкото предпріятіе наскоро ще падне въ рѣцѣтъ на княза Бисмарка», се изражаватъ нѣкои си отъ тѣхъ. Ако това мнѣніе дѣйствително истинствува, то непремѣнно всѣкото дѣло треба да се смята като осуетено. Ако наистинѣ Старокатолицизмѣтъ не изживяше никакъвъ вътрѣшнѣтъ силъ на животъ, но сѣществуваше просто по благодѣтъ на свѣтъскѣтъ власть, то, наистинѣ, за какъвъ цѣлъ да влѣзе човѣкъ въ сношенія съ него? За добръ честъ, работата не е такава. Германското правителство и Старокатолицѣтъ иматъ единъ и сѣщъ неприятели; въ борбѣтъ си срѣщу ултрамонтанцѣтъ тѣ гонятъ своитъ цѣли. Като граждане, Старокатолицѣтъ се покоряватъ на държавѣтъ, а като представители на едно христіанско ученіе, като членове на старокатолическѣтъ църкѣвъ, тѣ сѣ съюзници само на

държавата, но не и слъпо орудие. Такива сж, го-спода, мжжеть сж които сж нагървамы въ сноше-ния, такива сж основитъ върхъ които сж ослани-ми, такава е и надеждата, отъ коикто сж въоу-шесляваны, слѣдователно, въ размышления сж сж мжже, които иматъ живенни сили. На горъ-казанитъ треба да приложимъ чи на 1872 ный бѣхмы въ договоры сж едикъ системъ чловѣци, вѣстинъ, свързаны помежду си чрезъ единство-то на надеждитъ и на убѣжденията, но лишени еще отъ едно рѣшително устройство. По насто-ящему ный сжмы въ сношения сж старокатоли-ческитъ църкви, които има своикъ законъ и е-рархикъ и които сж припознати отъ държавата равноправна сж силитъ си противникъ; сж ед-на църква, които е малочисленна, наистинъ, е-ще, но които сж оживотворява отъ единъ чистъ христѣанскій духъ, и които съдържава въ себе си емена да едно плодородно бѣдѣе. Нашитъ сношения презъ минѣлѣтъ години сж представи-литъ на старокатолицитъ не ни доведохъ до никакво практическо и осязателно, тѣй да ка-жемъ, послѣдствие, защото дѣлото сж ограничи въ предварителни нѣкои сжбощенія и въ ед-но частно но полезно взаимноопианіе. Причини-та на това бѣше найпаче чи комисіята, на коик-то сж възложи изученіето на въпросъ по съ-единеніето на църквитъ, требаше да сж отнесе въ ежщото время до всичкитъ христѣански църкви; а явно е чи въпросъ бѣше много общъ и не мо-жеше да сж оскѣсти тѣй скоро. Презъ есенъ-тъ на минѣлѣтъ години даде сж на комисіитъ едно ново устройство, и тѣ неотложно вѣтѣе въ сношения сж насъ. Нашитъ договори почнаха отъ опредѣленіето на началата, които требаше да служатъ за основъ на всичкитъ наши дѣйстви-а напредъ; отъ това зависаше по високъ часть напредъкътъ и въ тѣя граници сж извърши всич-ко що стана. Избранитъ и отъ дѣлѣтъ страни начала бѣха наистинъ здравы. Освѣтъ вѣтреш-лѣтъ имъ тяжесть, тѣя начала иматъ и едно твърдѣ важно типическо значеніе, защото тѣ сж изработиха отъ една комисіитъ, избранъ на-рочно за тѣзи цѣль отъ всичкитъ съборъ въ Колоніи (1872), и сж приеа (23 Септемврий) отъ представителитъ на нашето дружество и отъ чуждитъ протестанти (между които имаше и двама Англикански епископи). Истина е чи тѣя начала не сж изразены сж формулы строго о-предѣлены, а по тѣзи причинъ тѣ приеа до нѣкакъ и разны тѣлованія; при всичко това, ако тѣ сж развѣтъ постепенно безъ никакавъ предразсѣдокъ, и дѣлѣтъ договоряющитъ страни треба непремѣнно да достигнатъ до ежщитъ по-слѣдствія, треба да сж сръбчатъ въ единъ и ежщитъ пѣтъ, а разликата ще сжстои само въ това: до колко надалечъ могатъ да идагъ тѣ отъ тойзи пѣтъ сж рѣши сжединени. Ный не треба нито да искамы нито да чакамы скорошно свършваніе на дѣлото, защото вѣроисповѣданитъ истини не сж математически формулы, които необходимо треба да сж разумѣтъ така, а не другояче, и да сж приложатъ въ животътъ безъ никакво от-лаганіе. Не може чловѣкъ да нека щото, въ въпросъ, които сж толкова много сложны и ко-то управляватъ венчкитъ животъ, да сж състави скоро и лесно «рѣшеніе и заповѣдъ». Сж недо-вѣрчивость гледанъ ный кѣмъ оногизи чловѣка, които отъ едни политически или отъ научны убѣ-ждения минува въ други, и готовы сжмы всякога даго заподозримъ като легкомыслящъ и сж непо-стоянъ характеръ; но можеть ли да погледнемъ по-снисходително кѣмъ едикъ чловѣкъ, които бы сж отрѣклъ, безъ приличнотъ, основното и обмысленното разсѣженіе, отъ онѣя убѣждения които сж отъ всички други по-глубоко вкорене-ны въ душѣтъ му? Позволете ми да направа и едикъ другъ бѣдѣжж. Когато сж подигна въ Старокатолическитъ съборъ въпросъ за сбли-женіето «сж другитъ христѣански общества», показваше сякога искрено желаніе за едно подобно сближеніе, а въ ежщото время сж усѣ-щаше и нуждата за едно по-глубоко изученіе на самитъ тѣя общества, нуждата за изслѣдова-ніето не само на разнитъ имъ вѣрованія и ре-лигиозны системы, но и на послѣдствіята и на плодотъ, които даваха тѣ; представаше ся нуж-дата, да сж опредѣли степенъта на дѣйствието на това или онова вѣроисповѣданіе, да сж по-кажатъ границитъ на това дѣйствието както и о-нѣя точки, гдѣто вѣроученіето сж помрачява, тѣй да кажемъ, сж мѣлѣтъ и изчезнува за время, и гдѣто е то непостижимо или сж злѣтъ припосо-блява. Такова едно желаніе всякой едикъ треба даго припознае за искрено и постоянно, за-щото религиознитъ истини сж най-много прак-тически и общественни. Освѣтъ това то улеснява желаніето сближеніе. Документитъ, които сж отнасятъ до званичнитъ ни сношения по въпро-съ за сѣдиненіето на църквитъ, сж: 1) пие-мното на Доктора Султе чрезъ което ни сж съ-общени съставленіето на едикъ комисіитъ да свър-же сношения сж Православнитъ, и което сж под-писано на 23 Декемврий 1873; 2) нашето писмо до професоръ Г-на Лангена, председателя на

комисіитъ за сѣдиненіето, въ което изяви-вахмы въ краткѣ основитъ върхъ които мыслимъ чи могатъ да бѣдѣтъ приеты относъ предложе-ніята за по-нататѣшнитъ ни приговоры, и опре-дѣляхмы въпроситъ, които подлежатъ на рази-скваніе; 3) Отговорътъ на комисіитъ за сѣ-диненіето, въ който сж показва едикогласіе върхъ изложенитъ отъ насъ основны начала. На въ-просъ за Старокатолицитъ и за сѣдиненіето на църквитъ сж посвятиха първото и второто, а отчасти и пятото и шестото засѣданіе на наше-то дружество. Въ първото засѣданіе (30 Априлѣ 1873) професоръ Г. Гтовичъ объясни, въ едикъ чтеніе, условията за сближеніето на църквитъ, показа ежщественитъ му основы и потрудися да обори предразсѣдокитъ противъ русекитъ църкви, които преобладаватъ еще въ западнѣ Европѣ. Въ второто засѣданіе (31 Октомврий 1873) протоіерей Г. I. В. Василіевъ прочете ед-но изложеніе за съборътъ на Старокатолицитъ въ Констансѣ, описа точно състояніето на Старо-католицитъ и оцѣни новитъ условия, въ които сж нагърва той днесъ слѣдъ ржкоположеніе-то на епископътъ Райнкенсѣ и слѣдъ припознава-ніето му отъ свѣтскитъ власть. Въ пятото засѣ-даніе сж представи писмото ни до комисіитъ за сѣдиненіето, а въ шестото сж представи от-говорътъ на тѣзи комисіитъ. До тука сж ограни-чаватъ нашитъ сношения сж Старокатолицитъ. Днесъ сж занимавами да сѣдинимъ отговоръ на бѣдѣжкитъ които ни станаха отъ странъ на комисіитъ за сѣдиненіето. За това сѣвѣтътъ на дружеството сж отнесе до църковитъ ни А-кадеми да поиска сѣдѣствіето имъ. Нашитъ сношения сж Старокатолицитъ почнаха да при-вличатъ серіозно вниманіе по вѣтъ и, ако ул-трамонтанскитъ вѣстники сж отнесоха сж насъ враждебно, то други по-умѣренны сж показоха симпатически. Особенно вниманіе сж даде и на това, чи ный отбѣгивае всякъ идеъ за сѣди-неніе на разнитъ църкви по духътъ на римскѣтъ системъ, по духътъ на Унѣйтъ, както и вся-къ идеъ за подчиненіето на вѣсточнѣтъ църкви подъ западнѣтъ.

Колкото сж касае до Старокатолицитъ, тѣ гледатъ на нашитъ дѣйствиа сж много надежды и иматъ симпатикъ за нашитъ старанія по въпро-съ за сѣдиненіето на църквитъ. Ето между другото що пише въ едно частно писмо еписко-пътъ Райнкенсѣ като зель поводъ отъ нашето изложение за съборътъ въ Констансѣ. «Прочита-ніето на практиката на вашето засѣданіе отъ 31 Октомврий, казва той, ни причини сжрочно бла-годареніе. Високото религиозно чувство, което сж изявлява въ тѣхъ, е сѣдинено сж чувството на симпатикъ кѣмъ църковното ни преобразова-ніе. Първото средство за сѣдиненіето въ вѣрж-тѣ е смиренностьта и любовъта кѣмъ ближнѣтъ. Гордостъта неотдѣлно свързана съ властолюбіето води кѣмъ осамотеніето. Такива общи теоріи и чувства ны сѣдиняватъ, защото и едикитъ и дру-гитъ тресимъ общѣтъ основъ за сѣдиненіето не въ тѣнки нѣкои си и егостически смѣткѣ, но въ единственнитъ посредникъ между Бога и че-ловѣцитъ, въ Иисуса Христа, които самъ е сѣ-единяющій всичко на небето и на землѣтъ въ едикото царство на свѣтътъ, на истинѣтъ и на любовѣтъ. Отъ тойзи свѣтъ и отъ тѣзи любовь сж е лишена свършено римската църква въ своитъ малѣстникъ на Бога, Пія девятаго. Подъ тѣзи точкъ зрѣния тѣ е достигнала до свър-шено разореніе и днесъ съставлява голѣмо пре-пятствіе за сѣдиненіето на Христѣанетъ.»

Българетъ колонисты въ Румѣніи.

Прочитамъ въ *Алгемайне Цайтунгъ*: «Въ послѣднее засѣданіе на румѣнскѣтъ ка-маръ направиса на народнитъ представители едно твърдѣ интересно предложение отъ странъ на ми-нистерътъ на финанцитъ. Това предложение, при-ложно изработено, има за предметъ да оредѣ-ли положеніето и да учреди притѣжаніята на селянетъ и на колониститъ въ Румѣнскѣтъ Бес-сарабіи. Както е извѣстно, при всичко чи въ цѣлъ Румѣніи, за голѣмъ щетъ на държавѣтъ, строго е еще възбранено отъ законѣтъ песеде-ніето на колоніи отъ чужды подданици, земле-дѣлѣто, отъ другъ странъ, въ Бессарабіи е, по голѣмъ часть, въ работливитъ раѣтъ на чужды колонисты. Тѣя колонисты сж Българе, призваны за пръвъ пѣтъ презъ лѣто 1763 отъ русекитъ императоръ въ Бессарабіи да обработятъ про-странното онова и плодотъ поле, необработено до онова время. Тѣя колонисты плащаха за от-стѣпенитъ имъ мѣста едно твърдѣ умѣренно право на русекото правителство и сж наслажда-ваха при това сж многочисленны правдини и привилегіи, които имъ сж потвърдиха изново и отъ послѣ чрезъ царскы указы, а именно въ лѣ: 1812 и 1819. Въ лѣто 1856 Россія, както е извѣстно, отстъпи на Молдавій едикъ часть отъ Бессарабіи, и жителитъ на отстъпенитъ страны сж наслаждаваха отъ тогава сж ежщитъ права

сж които и жителитъ на Молдавій и на Влаш-ко, които съставиха отпослѣ Румѣніи. Разумѣ-вася чи сж ежщитъ права бѣха естествено свър-заны и ежщитъ длѣжности. Преселенитъ Бълга-ре требаше да плащатъ даноци и, когато сж введе въ Румѣніи всеобщото задѣлженіе за во-еннѣтъ службѣ, да даватъ и тѣ своя участокъ на румѣнскѣтъ войскѣ. Това обаче не сж е-гласяваше сж привилегіитъ, сж които сж на-слаждаваха колониститъ подъ русекото владѣ-ніе, и венчко това требаше да имъ сж види тол-козъ повече угѣтително колкото землѣта, коикто тѣ и бащитъ имъ обработиха отъ 100 години насамъ, не е станѣла еще тѣхенъ свой имотъ, а при такова едно състояніе тѣ може едикъ день и да имъ сж отнеме отъ Румѣнското правител-ство. Послѣдствіето на венчко това бѣше чи отъ много години насамъ Бессарабекитъ колонисты почнаха да сж връщатъ пакъ въ Българіи и чи Румѣнската часть отъ Бессарабіи почна да сж излага на опасностъ да доде пакъ въ първото сж необработено състояніе по ежкудость отъ зе-мледѣлѣтъ и работнически мишцы. За да сж от-странитъ тази опасность, предложиса отъ прави-телството на камарѣтъ едикъ законопроектъ, които оздравява на колониститъ както и на ра-ботницитъ на държавнитъ земли едно право за притѣжаніе въ собственность, подъ умѣренны условия, и ги освобождава еще за 15 години отъ военнѣтъ службѣ. Обѣщаватъ на колонисты-нитъ фамилии 50, а на работницитъ на публич-нитъ земли, въ които сж поселены, 30 Десятини землѣтъ за собствѣтъ имотъ, сръбцу едикъ умѣреннѣ цѣна отъ 80 фр. за десѣтинѣтъ, цѣна, които ще сж плати на Държавѣтъ. При това, колонис-титъ, които сж съвѣсъмъ Българе, както и ра-ботницитъ на публичнитъ земли, които работни-цы сжстоятъ отъ Румѣны, отъ Руссы и отъ Бълга-ре, оставатъ свободны да платятъ горнѣтъ цѣна или сега изведнажъ или постепенно въ разстояніе на 15 години. Въ послѣднѣтъ случай ще плащатъ на правителството 3 % за капи-талътъ до като го иплатятъ.»

ВѢТРЪШНИ РАБОТЫ.

Мюниръ Ефенди сж опредѣли пръвъ драгома-нинъ на правителството, а Хамди бей сж назна-чи управителъ на вѣншното взаимноопианіе въ министерството на вѣншнитъ дѣла.

— Негово Блаженство Екзархътъ посѣти ми-нѣлѣтъ сѣбботѣ новоназначенитъ Ерменскій Патриархъ.

— Негово Пресвященство свято-Скопскій г-нъ Доротей ходитъ да направа архіерейското си по-сѣщеніе въ Враніи, гдѣто жителитъ го посрѣ-щали и приели сж голѣмъ энтузіазмъ.

— Негово Благовѣнство, попъ Харитонъ, из-бранныи кандидатъ за Меленичко-Неврокопскѣтъ епархій, рѣшилъ, ни казватъ, да сж иде за сега. Произведеніето му въ архіерейскій чинъ сж отложено до неопредѣленно время.

— Негово Боголюбие унѣтскій епископъ Г. Нѣтъ сж нагърва отъ нѣколко время въ Одринъ.

— Гръцкитъ вѣстники горчиво сж оплакватъ за гдѣто митрополитската църква въ Охридъ сж отстъпила на Българетъ. Тѣ привождатъ въ стѣл-повѣтъ сж и нѣкои си старо-грѣцки надписы да докажатъ грѣцкото ѣ происхожденіе!

— Единъ отъ нѣкогипшнитъ представители въ народнитъ съборъ, като прочелъ тѣя дни ново-издаденитъ *Уставъ за Управленіето на Българ-скѣтъ Екзархій*, отнасеа до насъ като кѣмъ събрать въ тойзи съборъ, и ны сж мыли да му расправимъ публично що разумѣва тойзи Уставъ сж думѣтъ *пѣлно вышегласіе*, и да му кажемъ да ли това пѣлно вышегласіе сж е приложило до сега гдѣто треба. Ный ще сж помолимъ на почитаемитъ ни дописникъ и нѣкогаждъ добръ нашъ събрать въ народнитъ съборъ да сж отне-се за това на друго мѣсто.

— Писатъ ни отъ Воденъ че памятьта на народнитъ ни просвѣтителъ С. Св. Кирила и Ме-тодіа сж отпразнувала най-блѣскаво въ тоя градъ. На угощеніето сж пили много здравици и разны хоръ сж играли по гласѣтъ на народнѣтъ гайдѣ.

— Минѣлѣтъ недѣлѣтъ сж испрати на вселен-скійтъ Патриархъ Бератътъ, които го припоз-нава. Тойзи беретъ сж отличавъ, казватъ, осо-бенно сж това чи, освѣтъ гдѣто потвърждава вси-чкитъ стары правдини и привилегіи на вселен-скійтъ патриархъ, съдържава едикъ и убѣреніето чи Правителството е готово всякога да спомог-не Великѣтъ Църквѣ колѣмъ бы имала нуждѣ отъ пари. При всичко това, нѣкои си грѣцки вѣстники оспорватъ това съдържаніе на патриар-шескитъ беретъ.

— Г-нъ Г. Зарфи и Г-нъ Зарифопуло отъ Марсильи принесоха всяки едикъ по 1,000 л. турски на търговекото грѣцко училище, назна-чены за преподаватѣ на зданіето му. Другъ едикъ отъ богатѣтъ грѣцы търговцы принесе за ежжѣ-тъ цѣль 200 л. т., а Неологосъ прие отъ О-десскъ едикъ телеграфъ въ които му являватъ чи

председателътъ на тамошнѣтъ грѣцкѣ община Г-нъ Теодоръ Родоканаки подарилъ 50,000 руб. за сѣгражданіето на едно дѣвическо училищѣ въ казинитъ градъ.

— Минѣлѣтъ поѣдѣлѣтъ сж самоуби едикъ доста богатъ грѣкъ, на имя Михоглу. Причини-та на това самоубійство были огромны загубы въ Борѣжѣ.

— Г-нъ Д. Пандуровъ, родомъ Българинъ, мал-ко останѣло да стане тѣя дни жьртѣна на едикого убійца, които изпразнилъ върху му едикъ пищовъ минѣлѣтъ средъ часѣтъ по три вечерѣтъ, кога-то Г-нъ Д. Пандуровъ сж прибравилъ у дома сж. За добръ честь, оловото продупчило само гор-нѣтъ му дрѣжж. Веновнитъ еще не е хватать.

— *Ступанъ*, Земледѣлско-Економически листъ.

Изалязъ едикъ пѣтъ на мѣсецъ. Тойзи периодическій листъ заслужва всяко препорѣчаніе по доброто си и полезно съдѣр-жаніе. Българскійтъ народъ имаше нуждѣ отъ едно такова практическо списаніе, на което *Вѣтъ* желае добры успѣхи и длѣтъ животъ.

— Вѣнѣж, 3/15 Юній. Едикъ телеграфъ, при-стигналъ днесъ тука, извѣщава чи Високата Пор-та окончателно сж отказала да потвърдисклю-ченный заемъ въ Парижѣ. Треба да сжрадвамы турекото правителство за това му рѣшеніе, за-щото условията бѣха много тежки и опытаніе-то за издаваніето на тѣлѣтъ на заемътъ ще-ше да послужитъ просто да злоупотѣрѣчи Турціи и да ѣ причини новы мѣжнотин.

РУССЕ, 28 Май 1874.

Нечакайте нищо извѣрредно въ днешната ми дописка: това сж пакъ обикновени нѣща повече или по малко интересны. Нѣ помежду читателѣ-тъ на *Вѣтъ* има и такива на които е угодно да виждатъ въ публичнитъ листове сяко що иде отъ Руссе, градѣтъ които, зарадъ своята адми-нистративна важность, вліеа надъ Българія тол-кова сж добродѣлитъ сж колкото и сж кусури-тъ сж, които не сж най-малката му привилегія.

Да говоримъ най-напрѣдъ за вѣстникѣтъ *Ду-навъ*. Въ броя сж отъ 26 май текущій, органътъ на Вилаета посвещава нѣкои размышления на еселенѣтъ ни, и по частно на Христѣанетъ; той, сж очилата които му сж собственни, нагърва че Христѣанитъ на полето сж трѣгнали обѣчени въ злато и натѣгнали отъ ежжкопѣностъ; и то като отчуждаватъ мжжеть имъ, за ничтожна цѣна, въ полза на безсовѣстны лихонимѣтъ, плодъ на го-дишнитъ сж трудове още прѣди тоя плодъ да е осуществѣтъ. Тѣй когато, во врѣме на врьши-ба, *десеткувача* сж представи на хармана за да иска правото сж, той многогаждъ е принудѣнъ да сж върне или сж малко или сж нищо въ раѣтъ, понеже лихонимѣтъ, по усерденъ да сж пазитъ интереситъ, побързалъ да прибере зърната за своя собственна смѣтка. По тоя начинъ истѣр-паватъ загубы и мюлтезимитъ и Царекото Пра-вителство отъ което селенѣтъ не само приеа даромъ храната, нѣ още и зиматъ, въ заемъ уштъ, потребното количество сѣме за да посѣятъ нивитъ сж, безъ да сж постарѣжтъ някога да платѣтъ това сѣме; а напротивъ, пѣлни сж духъ на лукавство, изжаждатъ хилѣди извиненія за да добижтъ освобожденіе и отъ тоя дългъ. *Ду-навътъ* сѣвѣтъва нашето полско народонаселеніе да сж остави отъ салтаната, отъ раскошество-то и отъ разсипничеството ако има нагѣреніе да живѣе и ако иска да благоденствова. Ний рѣко-плѣщемъ на изрядното вѣдѣхование на Вилает-скій листъ да сж грѣжи за будущее на земле-дѣлческата ни класа които твърдѣ несознательно е добыча на много и сѣспителни пороци, въ особность на пѣянетвото. Нѣ нѣ са не боимъ да забѣлѣжимъ на това мѣсто че рѣчената класа страда още повече отъ хилѣдитъ злоупотребле-нія които сж струватъ въ областѣтъ въ името на закона отъ нѣкои долни чиновници вопреки фор-малнитъ заповѣди на Централното Правителство. Нѣ едно ало което е като чукулъ на сячкитъ зла е това дѣто мюлтезимитъ, орташки сж нѣ-кон вліятелни азии въ меджлисетъ, вадатъ ду-шата на земледѣлцитъ за да ги глобяватъ двашъ и тришъ повече отколкото сж стои да трѣсѣтъ и даже често ставатъ причина за тѣя послѣднитъ да сж лишатъ совѣсъмъ отъ рожбата на потѣтъ сж. Отъ друга страна, понеже истина е че сячко тукъ долу сж върши по подражаніе, то есте-ственно е щото по маловѣзрастнитъ, по неукыи, по слабыи да подражава на по възрастнитъ, по ученый и по силныи. Слѣдователно селенѣтъ на Турціи, които нравственно и умственно сж още въ първобитното състояніе на чивѣка, иматъ е-дикъ голѣмъ отговоръ за насъ *меденѣтъ* житѣ-тели на градовѣтъ, безъ да неключимъ и мно-зина отъ онѣя които държатъ уздѣта, нѣй които сме стари и силны сж знаніята и опыта на из-минѣлѣтъ поколѣнія. Тоя отговоръ е онѣя ежщитъ дадепъ на рака отъ рачето, когато майката по-пытала дыщерѣя сж защо ходи заднимъ. Прочее, едикъ добръ припѣтъ отъ страната на които трѣбѣ сж подѣлѣствоватъ по благотворно вѣтъ

за грабителство на 1850 л. прѣвѣче за всегда венчикъ му трудове, като го отдѣли за вѣчно отъ фамилията му и отъ отечеството му.

А паметта на покойникъ за да остане вѣчна между съотечествениците му, благородни пегови наследници, именно: Г-жа Елисавета, неговата съпруга, Г. Г. Ник. и Тодоръ, неговите снове и Г-жа Маріяна сестра имъ, достопочетната съпруга на Г-на Н. Герова, отдѣлятъ прѣзъ 1864 год. отъ нмота му 500 австр. жълтици за капиталъ на училището им. Това количество въ рѣцѣтъ на Г-да Евл. и Христа Георгиевъ е достигнѣло до края на 1873 год. на 1060 ж. а. и днесъ имъ ся внесохъ врѣхнината 60 жълтици, а 1000 жълтици, по наше общественно одобрѣние, остана у Г-на Евлогія Георгиева, за да имъ внося ежегодно редовный имъ доходъ за въ полъж на училището им. Тоя годишенъ доходъ ще спомогни много за напѣднуваніето на училищата имъ за скоро врѣмя да достигне съ въ добро положеніе, благодареніе на ревностъта и пожертвуванията на венчикъ имъ съграждани и съ помощта на доходъ отъ извѣстното завѣщаніе на Пок. Отца Протосингела Кирилла, и давно за скоро врѣмя да достигне до положеніето, което да отговаря на истинно-благородныя желанія на благодарныя му.

Не намирамы прочее думы, съ които да можемъ да изразимъ напълно дълбоката си сърдечна признателность отъ страна на венчикъ имъ съграждани къмъ благодѣтели; а паметта на покойникъ имъ съгражданинъ Хр. Т. Пулевъ останува и ще остане да са споменува вѣчно помежду съграждани имъ и потомството.

Не по-малкъ признателность дължимъ както къмъ паметъ на покойникъ Хр. Георгиевъ тъй също и къмъ благородный му братъ Евлогія Георгиева за гдѣто подареното количество на училището имъ ся е удвоило въ тѣхны рѣцѣ, и смы напълно убѣдени, че при постоянныя грижи на послѣдний за напѣдъкъ на училищата имъ ние ще можемъ да ги видимъ въ блестящо положение занапредъ.

Църковно-Училищно Настоятелство
Намѣстникъ П. Христо Х. Марковъ
Хаджи Никола Ненувъ
Георги Н. Софтовъ
Гену А. Божинъ
Иванъ Павловъ
Хр. Ган. Кабиняловъ.

ЧИРИАНЪ, 3 Юній 1874.

Прочетохмы въ 20-ый брой на *Вѣкъ* отломъци на дописката отъ града имъ, съ която дописника имъ ся оплаква отъ лопія вървѣж на читалището и училищата имъ. Ний желаймы да узнаемъ като въ какво именно дописника имъ намира лошъ вървѣж, та да му са поблагодари още по добръ; но като това остава тайна, защото необнародвахте цѣла дописката за да ви-

димъ почтенный подписъ на доброжелателя на града имъ, и отъ друга страна като не намирамы въ нищо лошъ вървѣж изъ училищата имъ, нѣщо което нѣма никога да пропуснѣтъ гражданимъ имъ съ настоящето си ви явимъ сичко това е лѣжъ и види са дописника имъ или го е бласило нѣщо или просто е искалъ да пише безъ да знае що.

Това е, Г-не Редакторе, което е истината за градскитъ имъ училища, това, мислимъ, и дължността имъ налага да ви го съобщимъ и помолимъ да вмѣститъ въ стълповетъ на почитаемый ви листъ.

Училищно Настоятелство.

Умоляваемъ да обнародваме слѣдующето:

На всички е извѣстно чи въ нашъ погрѣченъ градъ, както и въ българскитъ села около него, до преди двѣ години нѣмаше нищо отъ българскъ наукъ. Но нѣколко години както въ градътъ имъ тъй и по селата зе да ся усѣща народътъ за просвѣщеніето си на матерныйтъ си языкъ; днесъ има Българско училище въ градътъ имъ, което вървамы чи нѣма вече да ся затвори, слѣдъ като ся състави и учителско дружество въ новосъединенъ Мелничко-Драмско-Неврокопскъ Епархіѣ. При тайж сладкъ надеждъ размыслися да ся съгради едно Българско училище въ градътъ имъ. Долоподписаный ся упълномощенъ отъ църковно Българскѣ Мелничкѣ Общинѣ да ся отнесе до всичкитъ църковно-Български Общинѣ за волжъ помощъ. До днесъ гдѣто и да ся отнесохъ съ тѣзи цѣль, навсякъдъ пріеяхъ подароци; за това въ името на опълномощителъ имъ и въ името на общепольный напѣдъкъ публично изжавамъ дълбокътъ си признателность къмъ подарителитъ! Тѣхныйтъ добръ примѣръ ще насыржи безъ друго и другитъ членове на църковно-Бъл.-Общинѣ до които нѣ имамъ честътъ да ся прѣдставя за истото дѣло.

Н. Бл. Бъл. Екзархъ съ угрожающыйтъ го Св. Синодъ и достопочетны Г-да съвѣтници 10 л. т. гр. 1000. Тулчанската Община 680. Тулч. Женско Друж. 233. Тулч. Атанасъ хлебартъ съ съдружіето му 100. Софійската Община 210. Софійск. Читалище 390. Криво-речна-Паланската Общ. и Читалището 100. Щипската Община 210. Скопската Общ. 210. Комановската Общ. 168. Коман. Механджіи Еснафъ 76. Джумалиск. Общ. изъ Сам. 250. Дупничката Община 230. Св. Старци отъ Рилскій ман. 210. Село Рила 70. Село Бобушюву 90. Кюстендилската Общ. 210. Вранската Общ. 115. Учителъ имъ Шишедж. 21. Отъ истый за сметъж на Мак. Дружина въ Цариградъ 5 екз. Броителници 5 Ист. Бъл. Душ. 5 Въвед. въ Всеоб. Ист. 5 Бащинъ Языкъ. Ншпката Общ. 54. Лясковецката Общ. 92. Властисинската Общ. 54. Н. Преосв. Парг. Пиротскій 92. Радомирската Общ. 100. Берковската Общ. 54

Акчерската Общ. 45. Ломската Общ. 97. Село Козлодупската Общ. 340. К. Р. Пишюрковъ подаръкъ отъ книги 60. Село Кавачица 15. Оряховската Общ. 100. Орях. Тама Маденовъ 100. Плевенската Общ. 448. Никополската Общ. 20. Свищовската Общ. 480. Н. Преосв. Г. Григорія Руеч. 91. Тутраканската Общ. 158. Силистренската Общ. 175. Черна-Воденската Община 60. Ибраилскитъ Българи 225. Мачинската Общ. и Чит. 204. Галацкитъ Бълг. 100. Баба-Дагската Общ. 235. Баба-Даг. чястны лица 65. Кюстендж. Общ. 206. Меджидійската Общ. 100. Пазардж. Общ. 300. Балджикката Общ. 210. Н. В. Боеджиевъ за 6 мѣс. теченіе отъ Б. Лев. Таймсъ 60. Варненската Общ. 105. Видинската Общ. 500. Видинското Чит. 140. Самоковск. Общ. 500.

Всичко 10,158

Упълномощенный отъ Църковно-Българскѣ Мелничкѣ Общинѣ. Попъ Атанасъ Павловъ.

ПОСЛѢДНИ НОВИНЫ.

Лондонъ 5/17 Юній. Ропфоръ пристигна вчера въ Кинстоунъ, а днесъ въ Дублинъ гдѣто народътъ ся поруга съ него и го заплаши разнообразно.

Парижъ 5/17 Юній. Маршалъ Макъ-Махонъ ся обѣща чи не ще състави министерство съ помощъж на лѣвитъ страны. Г-нъ Тьеръ и Г-нъ Періе ся опытватъ да сближатъ двата центра (дѣсныитъ и лѣвыитъ), но нема надежда за сполукъ.

ИЗВѢСТІЯ.

Понеже предлежи да ся купѣтъ долуозначеныйтъ храны и други нѣща за Императорското Исляххане, и понеже отъ миналый Марта ся минахъ вече три мѣсеца, тѣзи които желайтъ да снабдѣтъ презъ сичкото разстояние на слѣдующитъ десетъ мѣсеца до идущый Мартъ съ потребныйтъ храны и други нѣща рѣченното училище по опредѣленната чрезъ публиченъ търгъ цѣна, призоваватъ ся да ся евѣжъ идущата срѣда, 5 Юній, около 6 часа по турски въ нарочно опредѣленная за туй салонъ на рѣченното Исляххане.

Нѣщата за купуваніе сж: хлѣбъ, месо овче, орнъ, масло блажно, макарони, сиреніе, маслины, дървено масло, сапунъ, дърва и газъ.

Самодѣятелность, съчиненіе на Самойла Смайлса.

Туй отлично въ Европейската книжнина списаніе преведохъ и приготвихъ за печатаніе: Помежду съдържанъето му поминавамъ слѣдѣжъщитъ статіи: Националната и лична самодѣятелность, Промышленыйтъ дѣтели, изобрѣтатели и предводители. Усърдіето и постоянството въ работата сж като необходимы условия за сполу-

ката. Въшната помощъ и случайтъ. Научныйтъ занятія. Дѣятелность въ кръга на искусството. Дѣятелностьта и храбростьта. Парытъ. Саморазвитіето. Значеніето на примѣры въ саморазвитіето и характера.

Който отъ нашитъ книгоиздатели или което дружество желе да пздаде тѣзи книга нека са отнесе за споразумѣніе въ Елена до

24 Апр. 1874. Милана Т. Радивоевъ.

Училищното настоятелство въ Вланжъ сърдечно благодари Г-ну Петру Г. Шулеву, който зема подъ свой надзоръ да подпомагъ единъ бѣдѣнъ ученикъ въ разноскитъ му. Ето, прочее, дѣло за подражаніе.

То благодари оевѣнъ това и на редакційтъ на Българскитъ вѣстници *Вѣкъ*, *Леванта-Таймсъ* и *Шутонъ*, които драговошно подаряватъ по едно годишно тѣченіе — за клонътъ на Бл. Братство въ Вланжъ.

Цариградъ 20 Май 1874.

За Братскій клонъ Дѣловод.
И. Станчевъ.

ТЪРГОВІЯ.

ГАЛАТА, 2—7 Юній.

— По житата тишина и спаденіе на цѣнитъ. По брапаната доста стока и цѣнитъ клонятъ къмъ паденіе; продажбы умѣренны. Кафето го нѣма съ изобиліе, но купувачитъ чакатъ еще по умѣренны цѣны. Захаръта претърпѣ такожде едно паденіе по причинъ на новы пристиганія. Повече отъ 7,000 барили пристигли тѣжъ недѣлжъ отъ Голландіѣ. По износнитъ стоки застойчивость голѣма. Коприната и пащукытъ стоятъ непожнати при венчко чи и тазъ годишныйтъ плодъ ся предвѣщава добръ отъ венчикъ страны. Маслиненото масло спадна. Дунавскійтъ фасулъ ся трѣси за Марсилія.

БОРСАТА.

ГАЛАТА, 7 Юній 1874.

Общій дългъ яли Консолиде . гр. 51. 12
Заемъ отъ 1863 фр. 329.
" " 1865 " 330.
" " 1869 " 270.
Облигаціи на румел. жел. пжт. " 110. 50
Новы " " " " 84. 50

Віена, 6 Юній.

Дунзъ фр. 8. 93
Аджіо " 106. 20

Оценѣніе на монетитъ.

	Гр.	Пар.
Лир. Тур. съ металикъ	104.	35
" " " петаты	104.	20
" " " бакжръ	125.	
Лир. Англ. (А гр. 100)	110.	26
Дунзъ (" " ")	87.	96
Полъ	89.	20
Карбовна	16.	32
" книжна (А гр. 100)	15.	12
Кржминъ (" " ")	51.	20
Меджидіе злат. срѣц. среб	102.	

Търговскій Булетинъ. — Цариградската Пияца отъ 3 Юній, 1874.

ВНОСНЫ СТОКЫ	Цѣна	Тяжесть	Л.Т.	ВНОСНЫ СТОКЫ	Цѣна	Тяжесть	Л.Т.	ВНОСНЫ СТОКЫ	Цѣна	Тяжесть	Л.Т.
Храны				Метали				Прѣжда			
Жито Корава Азовско и Бесараб.	Гр. 44 1/2 до 46	Кило	115	Синило Мадраъ Кържжъ	Гр. 70 до 90	Оката	100	Лонглотти (астаржж) леки хубавы	Гр. 7 1/2 до 7 3/4	Либрата	105
" " Имамъ	" 44 " 45 1/2	"	"	" " "	" 41 " 45	"	104	" " " срѣдны	" 7 1/2 " 7 3/4	"	"
" " Балджикъ и Бургаъ	" 38 " 41	"	120	Чиликъ Триестински	" 212 до 215	Кассата	104	" " " тежки	" 7 " 7 1/4	"	"
" " Родосто и Едренско	" 43 " 44	"	"	Желѣзо въ лажъ	" 85 —	"	"	" " " хубавы	" 7 1/4 " 7 3/4	"	"
" Мѣко Дунавско	" 36 " 40	"	"	" " ярни	" 100 —	"	"	ИЗНОСНЫ СТОКЫ			
" " Бургаъ и Балджикъ	" 35 " 40	"	"	" " Ламарина сортиментъ	" 135 до 140	"	"	Памукъ Тарео и Адана	Гр. 6 3/4 до 7 1/4	Оката	100
" " Самсонъ	" — " — (*)	"	"	" " Махлжжы	" 150 —	"	"	" " " Гюрджиски и Персейски	" 6 1/2 " 6 3/4	"	"
" Црка Азовъ и Одесса	" — " —	"	115	" " Шведско	" 145 —	"	"	" " Балжжхесеръ и Гейве	" 7 " 7 1/4	"	"
" " Дунавско	" 43 " 44	"	"	" " Бакжръ Англійски	" 16 1/4 —	Оката	100	" " " неправа Гюрджійска	" 6 1/2 " 6 3/4	"	"
Кокоружъ Анадолиски	" 20 " 21	"	100	Курумъ (Олово)	" 160 до 170	Кантарътъ	104	" " " касалъ башы	" 9 " 9 1/4	"	"
" " Дунавски	" 20 " 21	"	"	Калай	" 600 " 700	"	100	" " " Коня и Югадъ	" 6 1/4 " 7	"	"
" Михалъ и Панорма	" 23 " 24	"	120	Ншаджръ	" 7 1/4 —	Оката	104	" " " Енпору и Кансеръ	" — " —	"	"
" " Дунавски	" 19 до 21	"	"	Динго	Фр. 105 до 107	100-тъ оки	100	" " " прала	" 10 1/2 до 11	"	"
" Румелійски	" 21 " 22	"	"	Тенекъ	Гр. 330 " 335	2-тъ каси	100	" " " дупчени	" 45 " 65	"	"
Овезъ Одески	" — " —	"	"	" " Карфандъ асортиментъ	" 93 " 94	39-тъ оки	100	" " " Брусски и Сирийски	" 30 " 33	"	"
" " Румелійски	" 13 до 14	"	"	" " Парижскы	" 20 " 21	Кассата	100	" " " Гейве	" 180 " 220	"	"
" " Анадолиски	" 12 " 13	"	"	" " Джамовъ (стакла)	" — " —	"	"	" " " Сусамъ Румелійски	" 4 " 4 1/2	Оката	120
Рѣжъ Дунавски	" — " —	"	"	" " Чай Когко	" 20 до 30	Оката	104	" " " Анасогъ Анадолиски	" 2 " 3	"	"
Бранна				" " " отъ цѣвъ	" 40 " 120	"	"	" " " Гелиболски	" 4 " 4 1/2	"	"
Мѣтны Дура (коравы)	" 250 до 310	2-та чувала	115	" " Колла Френека	" 6 " 6 1/4	"	"	" " " Ленео семе	" 30 " 32	Кило	100
" Мекъ	" 306 " 320	1 чувалъ	100	" " Англійска	" 260 " 265	Кассата	100	" " " Масло Митилинско	" 5 1/4 " 6 1/2	Оката	"
Брански 00000	" — " —	"	"	" " Сирта Френски	За 1 Л.Т.	"	"	" " " Горитско	" 6 1/2 " 6 3/4	"	"
" " 0000	" 142 до 144	"	"	" " Руски	" 1 " 1	"	"	" " " Салуъ Геритски	" 4 1/4 " 5	"	"
" " 000	" — " —	"	"	" " Англійски	" 1 " 1	"	"	" " " Митилински	" 4 1/2 " 5 1/2	"	"
" " 00 1/2	" 118. " 120	"	"	" " Ромъ Американски	" 1 " 1	9-9 1/2 гал.	"	" " " по долентъ	" 3 " 3 1/2	"	"
" " 00	" 132 " 142	"	"	" " Англійски	" 1 " 1	7 1/2-8	"	Фасулъ Дунавски	" 180 " 200	100-тъ оки	120
Галацкы А и О	" 172 " 176	"	"	" " Триестински	" 1 " 1	10 1/2	"	" " " Кози кожи Амаіиски	Лир. 1	8—14 пар.	"
Одески 1° качество	" 164 " 176	"	"	" " Масло Сибирско	Гр. 13 1/2 " 14 3/4	Оката	105	" " " Гюлово масло	Гр. 16 до 18	Мукалътъ	100
" " 2°	" 151 " 158	"	"	" " Червишъ Руски въ бурета (Тайг.)	" 9 " 9	"	"				
" " 3°	" — " —	"	"	" " Вл. и Руме: едецы	" 10 " 10 3/4	"	"				
Колоніални				" " Лой въ бурета	" 6 " 7	"	"				
Кафе 1° качество Рио	" 14 до 15 1/2	Оката	100	" " " шембета	" 7 3/4 " 7	"	"				
" " 2°	" 12 " 13	"	"	" " Хаваръ черенъ Гемба	" 40 " —	"	"				
" " 3°	" 10 1/2 " 11 1/2	"	"	" " " Салински	" 38 " —	"	"				
" Мока	" — " —	"	"	" " " Ерли	" 33 до 34	"	"				
Захаръ Оландски	" 218 " 219	Кантарътъ	103	" " " червенъ малкъ язицы	" — " —	"	"				
" " Французски	" — " —	"	"	" " " голѣмы	" — " —	"	"				
" " на главъ 5 килограмма	" 245 " —	"	100	" " " тарамъ	" — " —	"	"				
" " " 3	" 248 до 250	"	"	" " Орнъ Геневски	Фр. 46 1/2	Чувальтъ	"				
Пинеръ 1° и 2° качество	" 10 " 10 1/2	Оката	104	" " Индіиски	Гр. 132 до 135	"	"				
Спермацетъ 8 1/2 до 9 килограмма	" 72 " 77	Кассата	100	" " Макарони Италиански	" 5 " 5 1/4	Оката	120				
" " 9 1/2 " 10	" 75 " 76	"	"	" " Тукашия	" 4 " —	"	"				
" " 11	" 104 " 112	"	"	Платна							
Газове Американски	" 62 " 64	Кассата	"	" " Махудиъ П. клоди	" 7 до 7 1/4	Либрата	105				
Темниъ	" 220 " 260	Кантарътъ	"	" " " П. хубавы	" 7 1/4 " 8 1/2	"	"				
Карамидъ	" 20 " 22	Оката	120	" " " Мексиканскы	" 8 " 9	"	"				
Синило Бенгалско	" 120 " 150	"	100								

(*) Стокитъ, на които цѣнитъ не сж забѣлжжоны тука, не ся намѣрватъ на пияцѣтъ.

Въ Печатница-та на Карастровъ и Друж.